

La fusió de CaixaBank amb Bankia

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 7 de setembre de 2020
Amigues, amics,

Cada dia es van succeint coses importants i un no pararia de fer comentaris, però com que jo pràcticament segueixo vivint en confinament, en un lloc que estimo i m'agrada, m'haig d'expressar mitjançant la paraula escrita, amb la qual passo molt bones estones. Avui començaré per un tema que considero de primera magnitud. Avui.

L'anunci de la **fusió de CaixaBank amb Bankia**. Soc conscient que em ficaré en un terreny per a mi pràcticament desconegut, però penso que algun dia els que manen al món ens hauran de fer cas als ignorants, que som molts i que pensem tant com podem. Resulta que, en comptes d'anar cap a una economia social de mercat, anem cap al precipici on ens esperen els poderosos per fer-nos a la graella. Sí, ja sé que els qui heu estudiat molta macroeconomia no estareu d'acord amb mi; no teniu per què estar-hi. Jo tinc la sola experiència d'haver portat el timó d'una petita empresa i això dels grans bancs i de les multinacionals em ve molt gros. Diré, però, el que penso, com sempre.

Resulta que Bankia és una entitat que vam salvar entre tots perquè l'Estat la va rescatar amb els nostres diners. Ara, es veu que la Unió Europea li està dient a l'Estat, que som tots nosaltres, que fa massa temps que controla Bankia i ha de buscar algú que se'n faci càrrec. Es veu que CaixaBank està disposada a fer-ho. La dimensió! Això és el que compta, en entitats financeres i en tot. Diuen que com que CaixaBank és tres vegades Bankia, l'operació serà una absorció més que no pas una fusió. Ens volen fer combregar amb rodes de molí. Es parla que el president serà el de Bankia, el màxim executiu de

CaixaBank i que es diu Gortàzar. Que de moment la seu continuarà a València, si no a Madrid. Hi veieu quelcom de futur català en una entitat de profundes arrels catalanes. La pela és la pela, però, per a qui? Aquesta operació té una gran transcendència econòmica, social i política. Qui mana a l'Estat? Qui mana a Europa? Qui mana al món? El gran capital! Suposo que teniu clar que jo no soc marxista, però de vegades penso que hi ha coses pitjors que el marxisme, que, en definitiva, és una filosofia. El gran capitalisme, el capitalisme salvatge no té ni filosofia. Que soc un ingenu? Que el món va cap a una altra banda? D'això em queixo, que va cap a una altra banda cada vegada pitjor. Els intel·lectuals, la cultura, cada vegada pinten menys. La pela, la gran pela, l'euro, el dòlar! I altres.

L'objectiu és qui ha de dominar el món i per dominar-lo cal sacrificar persones, els petits! Sí, la Xina i Rússia són grans enemics. I Trump, què? Quan parlo de Trump no parlo d'ideologia perquè és un ignorant que no en té cap d'ideologia, però amb les seves excavadores arrasa els més dèbils, sense contemplacions; amb els negres que gent com ell van importar com a esclaus, amb els llatins, amb els més pobres. Quina diferència hi ha entre aquest sistema i el de la Xina? El de Rússia no se sap ben bé quin sistema és. Sí, un sistema que enverina els opositors del poder que representa Putin, l'ex-KGB. Qui dominarà el món? Pobres dels nostres fills, nets, rebesnets...! No es veu, de moment, ningú que ens, els, pugui dur cap a un món millor, si per món millor entenem un món més just en tots els aspectes.

Aquesta és la mateixa deriva per la qual van CaixaBank i Bankia. Cap fusió o absorció ha incrementat el nombre de llocs de treball, tot al contrari. Doncs, que no ens enganyin! CaixaBank ha trobat, o trobarà, el pitjor soci, una poma podrida; i les pomes podrides no les regenera ningú, ni la Unió Europea i molt menys l'Estat espanyol, que, malgrat la pandèmia, és qui manega, amb els poders fàctics, tota aquesta

operació. El Borbó Felip V es va encarregar d'amençar els grans empresaris catalans perquè traguessin llurs seus de Catalunya; ara comencem a veure per on anava. Encara que sigui un inútil, els seus poders fàctics el fan anar per on volen. Cal ensorrar Catalunya! Si no se'n surten d'una manera, en van provant d'altres. Ensorrar el poder econòmic català n'és una. Han provat amb la justícia i, malgrat que han fet i fan molt mal, saben que per aquí tampoc se'n sortiran. L'ofec econòmic que va començar amb el Decret de Nova Planta continua amb l'ofec fiscal, financer i... Ho provaran tot, però **no se'n sortiran.**

Malgrat que s'entreveu alguna sortida parcial, també em preocupa molt el tema de Nissan. Encara que la multinacional LG instal·li a les seves runes una fàbrica de bateries elèctriques i salvi el 80% dels treballadors, hi ha desenes de milers de treballadors d'empreses subministradores que sucumbiran. Ho solucionarà això el futur megabanc CaixaBank-Bankia? Què us sembla, als ignorants com jo? Perdoneu els de la macroeconomia, però la micro, les empreses que han pujat des de baix, que han anat creant el nostre teixit empresarial, han creat, creen riquesa i ocupació, són la base de la nostra economia. Si algun dia ens deixessin en llibertat, amb una economia social de mercat, eliminaríem la misèria i posaríem en marxa un país pròsper, que és el que ha estat i podria tornar a ser Catalunya. No és una elucubració, és la **República Catalana!**

Dedico aquesta carta

a totes les persones que no tenen feina,

en especial a les víctimes de les fusions i deslocalitzacions

Vostre